

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ» ТА ЙОГО СКЛАДОВІ ЧАСТИНИ

Чан Сі Цо

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м Київ

Визначено сутність інноваційного потенціалу, виходячи з його генезису і ролі для інноваційного розвитку підприємств. Сформульовано загальні та специфічні характеристики даного поняття в системі соціально-економічних відносин.

У процесі формування інноваційного потенціалу підприємств виникають складні економічні відносини, що вимагають відповідного теоретичного аналізу трендів інноваційного розвитку, а також розкриття і усунення розбіжностей, що негативно впливають на фінансові результати самих виробників і на темпи інноваційних трансформацій у компаніях. Однією з причин неможливості розробки системи вимірювання та формування інструментарію регулювання інноваційного потенціалу підприємств є недостатня кількість проведених досліджень в цій області. На особливу увагу при цьому заслуговує аналіз сукупності понять, які характеризують формування інноваційного потенціалу підприємств, його суті і узгодженості з іншими можливостями, які обумовлюють потенціал компанії в цілому, визначають сталість її інноваційного розвитку та стратегічну конкурентоспроможність.

Невизначеність в більшості існуючих досліджень сутності поняття «інноваційний потенціал» зумовило розробку концептуального підходу, згідно з яким досліджувана дефініція систематизована на групи: 1) інноваційний потенціал визначається сукупністю факторів і умов, що забезпечують інноваційну діяльність суб'єктів економіки; 2) процес науково-технічного забезпечення розвитку економічних систем, що включають фундаментальні дослідження і проектно-конструкторську діяльність, технологічні установи та експериментальні виробництва, персонал і технічні засоби цих установ; 3) накопичена деяка кількість інформації про результати науково-технічних робіт, винаходів, проектно-конструкторських розробок, зразків нової техніки та продукції.

Як бачимо, інноваційний потенціал ототожнюється з науково-технічним. Цей економічний ресурс представляється як накопичена деяка кількість інформації про результати науково-технічних робіт або тлумачиться як система факторів і умов, необхідних для здійснення інноваційного процесу, що значно спрощує дійсність, а також звужує сферу застосування цієї дефініції.

Науково-технічний блок відображає інноваційний процес створення нових і вдосконалення використаних технологій, засобів виробництва і кінцевої продукції з використанням досягнень науки і техніки. У нього входять такі напрямки реалізації інноваційного потенціалу підприємств: проектування, створення і використання нової технології – інженерна підготовка виробництва у власних інноваційних центрах; розробка і впровадження у виробництво нових і якісно вдосконалених видів енергії і матеріалів – нетрадиційних джерел енергії з кращими якісними властивостями, використання нових синтетичних, композиційних, керамічних, надчистих матеріалів із заданими ознаками.